

STICHTING

ACTIE GIGA JOULE

Correspondentieadres:
Langshout 27
3991 PH Houten

www.ActieGJ.nl

Mail: Info@ActieGJ.nl

Fax: 085 - 878 2988

KvK: 30206440

Bank: 1118.85.019

RvB v.d. NMa / Energiekamer
Projectnummer 103308_1
Postbus 16326
2500 BH DEN HAAG

Houten, 11 november 2009
Onze Ref. : 090414/RL
Uw Ref. : 103308_1/55.B1407
Betreft : Consultatie Beleidsregels Redelijke Prijs

Geachte Raad,

Onlangs ontvingen wij uw verzoek om te reageren op het Consultatiedocument inzake de beleidsregel "NMa redelijke prijs Warmtewet". Onze reactie, met onder meer de antwoorden op de 25 door u gestelde vragen, treft u aan in de bijlage bij deze brief.

Onze belangrijkste kanttekeningen hebben betrekking op de productie c.q. inkoop van warmte; naar onze mening valt dat deel van "de keten" ten onrechte niet of onvoldoende binnen de reikwijdte van de beleidsregels.

Wij vertrouwen erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd en rekenen op een verdere uitwerking die daadwerkelijk recht doet aan het primaire doel van de warmtewet, namelijk bescherming van de gebonden afnemer van Warmte.

Met vriendelijke groeten,
Stichting Actie Giga Joule

Namens het bestuur
drs. R. Louwerse MBA, voorzitter

Bijlage(n): 8 blz.

Bijlage: Reactie aGJ op Consultatiedocument Beleidsregels Redelijke Prijs

Onderstaande reactie bestaat zowel uit onze antwoorden op de 25 door de Raad gestelde vragen, als uit enkele kanttekening bij andere punten uit het consultatiedocument.

- **Management Samenvatting**

-

- **Inleiding en leeswijzer**

-

- **Procedure**

-

- **Context**

44. In de 'anders'-situatie heeft de gebruiker een eigen gasaansluiting, echter niet alleen voor zijn individuele gasgestookte CV-ketel (lees: ruimteverwarming en warmwatervoorziening), maar veelal ook t.b.v. koken. Een gebruiker van warmte is daarentegen meestal verplicht om elektrisch te koken, hetgeen zowel in (elektra) verbruik als qua investering in kookapparatuur, duurder is dan koken op gas. In zijn algemeenheid ontbreekt het aspect "koken" in de context-beschrijving, en met name op dit punt 44, waar de maximumprijs aan de orde komt.

Nota Bene: in de warmtewet is de "anders"-situatie ruim gedefinieerd, namelijk als "... bij het gebruik van gas als energiebron" (zie ook randnrs. 97 en 99).

46. Zie onze opmerkingen bij randnummer 101.

52. **Vraag 1:** Bent u het eens met het standpunt van de Raad om de beleidsregel ook van toepassing te verklaren op niet-vergunningplichtige leveranciers?

Antwoord: Aangezien voor een niet-vergunninghouder ingevolge de warmtewet dezelfde eisen gelden als voor een vergunninghouder, zien we geen aanleiding om voor niet-vergunningplichtige leveranciers andere beleidsregels op te stellen. Dus ja, we zijn het op dit punt eens met het standpunt van de Raad

53. **Vraag 2:** Wat is uw mening over het standpunt van de Raad dat het begrip levering van warmte de geïntegreerde dienst van levering en transport van warmte omvat?

Antwoord: Wij kunnen meegaan met het standpunt van de Raad dat levering en transport als geïntegreerde dienst gezien dient te worden, maar zien ook voordelen indien hiertussen wel een expliciete scheiding wordt aangebracht (mits beide maar binnen de reikwijdte van de beleidsregels blijven vallen). Belangrijker vinden we echter dat ook de **productie** van warmte in scope komt. In de meeste gevallen is de leverancier, netbeheerder en producent namelijk één (of behoort tot hetzelfde concern), waardoor er geen echte onderhandeling over de inkoopprijs van warmte plaats zal vinden. Naar onze mening zal de inkoop c.q. productie van warmte in elk geval nadrukkelijk binnen de kaders van de beleidsregels c.q. redelijke prijs moeten vallen en niet slechts op het grensvlak daarvan of zelfs daarbuiten (zie ook onze opmerkingen bij o.a. randnummer 111 c.q. antwoord op vraag 11).

55. Meer praktisch gezien, behoren ons inziens ook de leidingen tot aan de meter c.q. meterkast (dus niet slechts tot de voordeur) tot het warmtenet.

56. **Vraag 3:** Bent u het eens met het standpunt van de Raad dat verbruikers aangesloten op collectieve warmtesystemen (blokverwarming) ook bescherming genieten van de Warmtewet?

Antwoord: Onder randnummer 38 wordt blokverwarming gedefinieerd als warmtenetten tot 5.000 gebruikers. Naar onze mening dienen ook verbruikers aangesloten op deze netten zeker bescherming te genieten van de Warmtewet. Echter, uit de voorafgaande toelichting bij deze vraag kan eventueel worden opgemaakt dat bij deze vraag zeer kleinschalige collectieve warmtesystemen (bijv. binnen 1 flat) worden bedoeld. Ook voor die categorie lijkt ons bescherming van de Warmtewet op zijn plaats, behalve misschien indien de betrokken verbruikers zelf participeren in het betreffende warmtenet en/of de producent (bijv. via de VvE).

- **Beoordelingskader redelijke prijs**

66. De formulering bij doelstelling 2 lijkt ons juist: "een redelijke prijs voor warmte". Dus niet alleen de levering van warmte in zeer enge zin, maar ook een redelijke prijs voor transport en een redelijke prijs voor de productie van warmte (zie ook ons antwoord op vraag 2). Verderop in het stuk lijkt echter steeds een minder ruime invulling aan deze doelstelling te worden gegeven. Ons inziens is dat niet terecht, immers ook o.a. de productiekosten van warmte zijn (direct of indirect) kosten die kunnen worden toegerekend aan de levering van warmte.

71. **Vraag 4:** Wat vindt u van de constatering van de Raad dat de redelijke prijs per warmtenet geldt?

Antwoord: Deze constatering lijkt ons juist, anders zou ook het poolingmechanisme overbodig zijn. Overigens betekent dit ons inziens ook dat m.b.t. de productie- en/of inkoopkosten van warmte in beginsel gekeken dient te worden naar de op het betreffende net aangesloten producent.

78. **Vraag 5:** Wat is uw mening over de conclusie dat de redelijke prijs uit een leveringsafhankelijk en een leveringsonafhankelijk deel moet bestaan?

Antwoord: Deze conclusie lijkt ons juist, maar dat betekent echter niet per definitie dat het LOD en het LAD van de redelijke prijs 1:1 overeen moeten komen met de LOK respectievelijk LAK, zoals deze verderop zijn gedefinieerd. Zie in deze context ook o.a. onze opmerkingen bij de randnrs 111 en 113.

- **Wijze van berekening van de redelijke prijs**

88. **Vraag 6:** Wat is uw mening over het hanteren van het principe van kostenoriëntatie, zodat bijvoorbeeld alleen de kosten van levering (incl. transport) van warmte worden vergoed via de redelijke prijs?

Antwoord: Dit lijkt ons een juist principe, mits ook voor de productie (c.q. inkoop) van warmte redelijke prijzen gelden, op basis van dezelfde cost-plus-methode.

89. **Vraag 7:** Wat is uw mening over het hanteren van het principe van kostenveroorzaking, zodat alleen de kosten van verbruikers volgens de Warmtewet worden vergoed via de redelijke prijs?

Antwoord: Dit lijkt ons een juist principe, echter zie ook ons antwoord op vraag 4.

91. **Vraag 8:** Wat is uw mening over de noodzakelijkheid van de toetsing op de redelijkheid van de kosten? Wat vindt u van de wijze waarop de Raad deze toets wil gaan vormgeven?

Antwoord: Een dergelijke toetsing lijkt ons zeker noodzakelijk, gezien de doelstelling van de wet en de slechte reputatie van de energiebedrijven. Met name indien de productiekosten van warmte via een (kustmatige) inkoopprijs in de

“redelijke prijs” worden ingebracht, dient er nadrukkelijk een toetsing op de redelijkheid daarvan plaats te vinden. Verder zijn wij het ook zeker eens met het in mindering brengen van ontvangen subsidies (ook subsidies ontvangen t.b.v. de productie van warmte, waarbij het niet af hoeven dragen van energiebelasting op bijvoorbeeld gas, ook dient te worden aangemerkt als een vorm van subsidie). Tot slot dient te worden voorkomen dat, bij interne verrekeningen binnen hetzelfde concern, marges op elkaar worden gestapeld.

94. **Vraag 9:** Wat is uw mening over deze gekozen verbruikerscategorieën en bijbehorende afbakening?

Antwoord: Een beperkt aantal categorieën komt de transparantie (inderdaad) ten goede. We hebben echter onvoldoende achtergrondinformatie om goed te kunnen beoordelen of de bovengrens van 35kW voor de categorie kleinverbruiker niet te hoog of te laag is, en of kosten wel zinvol zijn toe te delen aan deze categorieën.

98. **Vraag 10:** Wat is uw mening over het feit dat de frequentie en het moment van het vaststellen van de redelijke prijs bepaald wordt door de leverancier? Of vind u dat de redelijke prijs minstens eenmaal per jaar berekend moet worden?

Antwoord: De redelijke prijs dient minimaal 2x per jaar te worden vastgesteld, namelijk bij de wijziging van de (inkoop)prijs van gas (en bij de wijziging van de maximumprijs). Als een leverancier de prijs vaker dan 2x per jaar vast stelt, zal hij daarbij een transparant, consistent en evenwichtig beleid moeten voeren (toetsbaar door de NMa). Anders bestaat het gevaar dat leveranciers de redelijke prijs met een hogere frequentie intern steeds herberekenen en deze alleen bij een gebleken prijsverhoging direct doorvoeren, maar daar in het geval van een gebleken prijsverlaging mee wachten. Voordeel van een hogere frequente dan 1x per jaar, is tevens dat bij een groeiend net de LOK nauwkeuriger verdeeld kunnen worden over het werkelijke aantal verbruikers.

101. Verliescompensatie heeft o.a. als voordeel dat de (aanloop)verliezen van het ene net, niet (via pooling) worden afgewenteld op de afnemers van andere netten. Desondanks dient deze mogelijkheid ons inziens te worden ingeperkt, omdat het de leveranciers de mogelijkheid biedt de (naar we aannemen) strakke regels m.b.t. pooling c.q. ontheffing te ontlopen. In elk geval dient verliescompensatie te worden beperkt in de tijd tot verliezen van maximaal 3 jaar terug. Verder zou deze mogelijkheid alleen open mogen staan voor “startende” warmtenetten. Dit alles natuurlijk los van het feit dat boekhoudkundige regels al de nodige ruimte bieden om kosten van investeringen over een lange periode uit te smeren. Tot slot lijkt het ons onredelijk dat, als bijvoorbeeld een startend net minder snel groeit dan verwacht, de (extra) kosten daarvan worden afgewenteld op de verbruikers; dit is naar onze mening een typisch ondernemersrisico.

101. Indien een leverancier meerdere winstgevende netten heeft, mag het ons inziens niet zo zijn dat pooling slechts plaats vindt met één willekeurig net; pooling met alle winstgevende netten tezamen lijkt ons dan niet meer dan redelijk. Overigens zijn we van mening dat pooling **niet** aan de orde kan zijn (lees: geen ontheffing), als de producent die gekoppeld is aan het verliesleidende warmtenet wel een (meer dan) redelijk rendement haalt (met name als die producent dezelfde partij is c.q. tot hetzelfde concern behoort als de leverancier).

102. Zie verderop onze opmerkingen bij formule (5)

111. **Vraag 11:** Bent u het eens met de in tabel 6 opgesomde leveringsafhankelijke en leveringsonafhankelijke kosten?

Antwoord: Wij zijn het grotendeels eens met de opgesomde indeling van kostensoorten. Echter, m.b.t. enkele punten hebben we de volgende kanttekeningen:
- Zie hierna bij randnummer 113 onze opmerkingen inzake het aansluittarief.

- Wat betreft de inkoopkosten van warmte kunnen we ons voorstellen dat er (indien er daadwerkelijk sprake is van een externe warmte producent) sprake is van een kleine component vaste inkoopkosten. Het overgrote deel van de inkoopkosten dient ons inziens echter toegerekend te worden aan het LAD, ook als er bijvoorbeeld sprake is van een overeengekomen “lump sum” bedrag voor de levering van een bepaalde vaste hoeveelheid warmte; omslag daarvan dient plaats te vinden naar rato van het GJ-verbruik per afnemer. De toevoeging “vast deel” en “variabel deel” dekt ons inziens dus niet geheel de juiste lading.

- Zeker indien er sprake is van een warmteleverancier die tevens producent is (c.q. waarbij de producent tot hetzelfde concern behoort), dient niet gekeken te worden naar de (fictieve) inkoopkosten van warmte, maar naar de (niet meer dan) redelijk kosten voor de productie van warmte (onder aftrek van subsidies, opbrengst opgewekte elektriciteit e.d.); we zijn van mening dat de Raad hier in de beleidsregels nadrukkelijk rekening mee zou moeten houden, mede gezien het feit dat de warmte wet uit gaat van een “hoog niveau van bescherming van verbruikers”.

- In zijn algemeenheid lijkt het ons niet wenselijk dat er een situatie ontstaat waarbij het LAD slechts een marginaal onderdeel vormt van de redelijke prijs. Dat betekent namelijk dat elke stimulans om minder warmte te verbruiken wegvalt (en dan kan zelfs de vraag opgeworpen worden of meting van het individuele warmteverbruik nog wel zinvol is).

113 De argumentatie voor het weglaten van de eenmalige aansluitkosten (lees: m.n. aanleg warmtenet) uit de lijst met kostensoorten lijkt op het eerste oog redelijk valide. Toch zijn hier kanttekeningen bij te plaatsen c.q. vraagt dit punt om de nodige aandacht. Vraag is namelijk hoe de leveranciers boekhoudkundig met de initiële investeringen in het warmtenet en de ontvangen aansluitbijdragen omgaan?

- Indien de investeringen volledig worden geactiveerd op de balans, dan komen de kosten periodiek terug in de redelijke prijs via de afschrijvingen. Een deel van die afschrijvingen zouden dan echter gefinancierd kunnen worden uit de ontvangen (en gereserveerde) aansluitbijdragen en dus geen deel uit mogen maken van de redelijke prijs.

- Een alternatieve aanpak zou kunnen zijn om alleen de investeringen minus de ontvangen aansluitbijdragen te activeren, waardoor de afschrijvingen automatisch lager uitvallen; vraag is alleen of dit past binnen o.a. de IFRS-spelregels?

- Vanuit een nog ander perspectief, zouden de ontvangen aansluitbijdragen gezien kunnen worden als “gratis, risicoloos” kapitaal, waarover geen vermogenskostenvergoeding verschuldigd is en/of waardoor voor het geheel een lagere WACC zou moeten gelden.

In elk geval mag het niet zo zijn dat de door de afnemers¹ betaalde aansluitbijdragen binnen de energieconcerns wegvloeien, zonder dat dit een neerwaarts effect heeft op de redelijke prijs. Belangrijk aandachtspunt daarbij is ook nog dat tot voor kort de aansluitbijdragen voor warmte doorgaans veel hoger waren dan de aansluitbijdragen voor gas; ook die “extra” aansluitbijdragen mogen beslist niet uit het zicht verdwijnen.

Ons inziens dient de NMa in het toezicht op de redelijke prijs nadrukkelijk rekening te houden met het voorgaande en daar dus ook in de beleidsregels op enige wijze aandacht aan te schenken.

114. **Vraag 12:** Wat is uw mening over het uitgangspunt van de Raad om bij het opstellen van de conceptbeleidsregel uit te gaan van een geïntegreerde warmteleverancier?

Antwoord: Wij zijn van mening dat op dit punt nog een stap verder gegaan dient te worden, namelijk dat gekeken dient te worden naar de gehele (ook in de praktijk veelal geïntegreerde) keten van levering, transport en productie. Zie ook ons antwoord op vraag 2.

¹ Vaak wordt de aansluitbijdrage in rekening gebracht bij de ontwikkelaar. Indirect is het ook dan toch de verbruiker die de lasten hiervan draagt, bijvoorbeeld via de stichtingskosten van zijn woning.

115. Bij diverse voorgaande punten en vragen hebben we reeds aangegeven dat we dit (concept) uitgangspunt van de Raad niet delen. Voor relatief kleine posten zoals facturering en call-centre kunnen we ons wel vinden in de beschreven toetsing van de redelijkheid van diensten en goederen van derden en m.n. van groepsmaatschappijen. Echter de inkoop (c.q. productie) van warmte raakt de kern van de warmteprijs. Toetsing of e.e.a. is gewaardeerd op basis van reële prijzen, tarieven en voorwaarden is ook hiervoor zeker van belang, maar kan niet (alleen) plaatsvinden op basis van de drie punten die genoemd zijn na de zin "Hiervan wordt geacht sprake te zijn indien". Onder meer de toetsing van de redelijkheid en billijkheid van de marge kan namelijk niet plaats vinden op basis van hetgeen "in het handelsverkeer gebruikelijk is voor desbetreffende goederen en diensten", aangezien er geen vrije markt voor warmte bestaat. Ons inziens zullen de beleidsregels dus op zijn minst uitgebreid moeten worden met een expliciete beschrijving van de wijze waarop de productiekosten van warmte toegerekend mogen worden aan de inkoopprijs van warmte, en welke maximale marge daarbij als redelijk wordt beschouwd (waarbij tevens voorkomen dient te worden dat over die marge op de productie nogmaals een marge wordt berekend i.h.k.v. de levering van warmte). Nota Bene: Ook in het rapport van Benner, Bennink en Schepers (2009, CE Delft) wordt gewezen op het risico van het schuiven met kosten tussen de leverancier en de producent van Warmte (zie par. 6.4).

118. **Vraag 13:** Bent u het eens met bovenstaande keuze inzake de te gebruiken gegevens (voor de berekening van de redelijke prijs in jaar t)?

Antwoord: We zijn het gedeeltelijk eens met de beschreven keuze; we hebben hierbij de volgende kanttekeningen:

- Kostengegevens uit het laatste vastgestelde boekjaar lijkt ons redelijk, mits bij de vaststelling van de jaarrekening normale tijdlijnen zijn gehanteerd. Als een jaarrekening over het voorgaande jaar bijvoorbeeld wordt aangehouden of (nog) geen goedkeurende verklaring heeft gekregen, dan moet niet zonder meer terug worden gegrepen op de jaarrekening van een of meerdere jaren daarvoor. Wat ons betreft wordt dan gebruik gemaakt van een realistische prognose c.q. de voorlopige jaarrekening, die achteraf (zodra de jaarrekening wel is goedgekeurd) wordt getoetst. Alleen als dit leidt tot een lagere redelijke prijs, wordt deze met terugwerkende kracht bijgesteld.

- Aantal gebruikers op basis van 3 maanden eerder lijkt ons een pragmatische keuze, mits dat (inderdaad) de stand is van 3 maanden voor de ingangsdatum van de redelijke prijs (en niet 3 maanden voor de datum waarop de redelijke prijs wordt bepaald en/of gecommuniceerd). Met name bij een groeiend net is deze time gap overigens een extra reden om de redelijke prijs meer dan 1x per jaar vast te stellen.

- De schatting van de afname per verbruiker mag natuurlijk nooit vrijblijvend zijn. Het lijkt ons van belang dat in de beleidsregels ook wordt aangegeven aan welke normen een dergelijk schatting moet voldoen. Hierbij speelt het verbruik in het afgelopen jaar (eventueel gecorrigeerd voor "graaddagen") natuurlijk een belangrijke rol. Bij de toepassing van "slimme meters" kunnen zelfs nog meer recente verbruiksgegevens gehanteerd worden. Indien de redelijke prijs meer dan 1x per jaar wordt vastgesteld is, lijkt het ons wenselijk dat eventuele seizoensinvloeden die doorwerken in de redelijke prijs worden uitgesmeerd over het gehele jaar.

119. Het beschreven extra voordeel zien wij maar in beperkte mate. Het is natuurlijk maar de vraag of de leverancier het extra rendement daadwerkelijk inzet voor innovatie. En als dat al het geval is, dan betaalt de afnemer daar dus 2x voor, omdat de kosten daarvan ook nog een keer in de LOK worden meegenomen (zie tabel 5.). Het lijkt ons beter als er op termijn andere prikkels worden ingebouwd om doelmatiger te werken, bijvoorbeeld door benchmarking met andere (ook buitenlandse) leveranciers.

120. Indien dit inderdaad overeenkomt met hetgeen gebruikelijk is bij de vaststelling van gas- en elektriciteitsprijzen, dan lijkt ons dat redelijk. Belangrijke randvoorwaarde is dat een daling dan wel stijging van de inkoopprijs van fossiele brandstoffen qua timing e.d. op "symmetrische" wijze doorwerkt in de redelijke prijs.

121 tabel 8: zie onze eerdere opmerkingen bij de kostensoorten "inkoopprijs van warmte" en "kosten bijstook/buffering".

122. **Vraag 14:** Vind u dat de redelijke prijs gebaseerd moet blijven op gerealiseerde kostengegevens? Wat vindt u van de prognose optie? Welke voor- en nadelen ziet u van beide opties?

Antwoord: Voordeel van de prognose-optie is dat de redelijke prijs gebaseerd wordt op de meest actuele gegevens. Een belangrijke randvoorwaarde is wel dat achteraf een nacalculatie plaats vindt, die achteraf kan leiden tot een bijstelling van de redelijke prijs. Dat laatste is ons inziens alleen acceptabel in het geval van een neerwaartse bijstelling; het zou onredelijk zijn om de consument achteraf nog met een prijsverhoging te confronteren. Overigens draagt een bijstelling achteraf (zowel een verhoging als een verlaging) niet bij aan een begrijpelijk tariefstelling. Een alternatief zou zijn om de resultaten van de nacalculatie te verwerken in de redelijke prijs van het opvolgende jaar, maar dat komt de transparantie niet echt ten goede.
NB zie ook onze opmerkingen bij randnr. 118

127. **Vraag 15:** Bent u het eens met de keuze van de Raad dat er waar mogelijk kostenverdeelsleutels voorgesteld moeten worden?

Antwoord: Ja, dat draagt bij aan o.a. de betrouwbaarheid en transparantie.

128. **Vraag 16:** Ziet u nog andere dan de hierboven genoemde vier situaties waarin de Raad verdeelsleutels moet voorstellen?

Antwoord: Dat hangt er vanaf hoe u uiteindelijk omgaat met de integrale keten van productie, transport en levering van warmte. Indien (zoals wij voorstellen) de beleidsregels zich ook uitstrekken tot de productie van warmte, dan zal er een kostenverdeling plaats moeten vinden tussen bijvoorbeeld de productie van warmte en elektriciteit. Een alternatief is (m.n. bij WKK/WKC) om de (marktconforme) opbrengsten van elektriciteit in mindering te brengen op de kosten.

Verder geeft u aan dat de vier genoemde situaties in een willekeurige volgorde staan. We kunnen ons voorstellen dat er combinaties van de genoemde situaties aan de orde zijn. Dan zal duidelijk moeten zijn in welke volgorde de verdeelsleutels toegepast dienen te worden.

131. **Vraag 17:** Bent u het eens met deze verdeelsleutels? {warmte/koude}

Antwoord: Eens, alhoewel voor sommige kosten (ook hier) de aansluitcapaciteit als (een van de) verdeelsleutel(s) op zijn plaats zou kunnen zijn (echter dan met daarbij nadrukkelijk dezelfde kanttekeningen als bij vraag/antwoord 18)

135. **Vraag 18:** Bent u het eens met deze verdeelsleutels? {verbruikers/anderen}

Antwoord: We zijn het gedeeltelijk eens met deze verdeelsleutels; we hebben hierbij de volgende kanttekening(en):
Het gebruik van de (aansluit)capaciteit als een van de verdeelsleutels lijkt op het eerste gezicht wel redelijk. Echter, individuele grootverbruikers hebben veel meer de mogelijkheid om in overleg c.q. onderhandeling met de leverancier hun aansluitcapaciteit goed af te stemmen op de verwachte (piek)vraag. Consumenten hebben die mogelijkheid niet; zij krijgen standaard een bepaalde aansluitcapaciteit die past bij de piekvraag van de grootste verbruiker in hun categorie. In de totale capaciteit van de groep kleinverbruikers c.q. consumenten zit daardoor rekenkundig een forse overcapaciteit, waar een groot deel van het net niet daadwerkelijk op gedimensioneerd hoeft te zijn; hierdoor zouden ze bij de voorgestelde verdeelsleutel een te groot deel van de kosten toegerekend krijgen. Een betere verdeelsleutel zou zijn

het collectieve piekvermogen van de betreffende groep in een jaar (daadwerkelijk gemeten, of o.b.v. prognose; beide mits objectief toetsbaar). Indien toch vastgehouden wordt aan (aansluit-) "capaciteit" als verdeelsleutel, zou daar ons inziens in elk geval voor de kleinverbruikers een correctie op plaats moeten vinden voor de beschreven "overcapaciteit".

139. **Vraag 19:** Bent u het eens met deze verdeelsleutels? {specifiek net}

Antwoord: Indien de netten o.a. qua gebruikerscategorieën min of meer identiek zijn, dan zijn we het eens met de genoemde verdeelsteutels. Als dat niet het geval is dan gelden dezelfde kanttekeningen als bij vraag/antwoord 18.

143. **Vraag 20:** Bent u het eens met deze verdeelsleutels? {gebruikerscategorieën}

Antwoord: Gedeeltelijk eens; hierbij gelden dezelfde kanttekeningen als bij vraag/antwoord 18.

145. **Vraag 21:** Bent u het eens met de keuze om een WACC te bepalen die van toepassing is op alle leveranciers?

Antwoord: Dat lijkt ons in beginsel wel zo praktisch en duidelijk. Wel dient bij de bepaling daarvan (inderdaad) een leverancier die daadwerkelijk efficiënt is gefinancierd en efficiënt opereert als uitgangspunt te worden genomen.

146. **Vraag 22:** Bent u het eens met de keuze om de WACC periodiek te herijken gelijktijdig met de WACC van E en G ??

Antwoord: Dat lijkt ons wel zo efficiënt, mits dan met een redelijke frequentie plaats vindt.

148. **Vraag 23:** Bent u het eens met de methode van de bepaling van het redelijk rendement?

Antwoord: Mee eens, voor zover dit inderdaad overeenkomt met de methodiek die geldt voor Elektra en Gas. Wel vragen we in deze context nog uw aandacht voor de (extra hoge) aansluitbijdragen die de warmteleveranciers (hebben) ontvangen; zie ook onze opmerkingen bij randnummer 113.

151. **Vraag 24:** Bent u het eens met de keuze om te corrigeren voor het asymmetrisch risico, en met de wijze waarop hiervoor wordt gecorrigeerd?

Antwoord: Dat hangt geheel af van de mate waarin dit asymmetrisch risico in zijn algemeenheid daadwerkelijk aanwezig is; wij beschikken niet over de informatie om dat te kunnen beoordelen. Echter, zolang de leveranciers alle vrijheid hebben om "te spelen" met de inkooprijzen van warmte, lijkt ons dit risico überhaupt niet aan de orde, en hoeft er dus ook niet voor te worden gecompenseerd.

152. Bij de exacte bepaling van de WACC is naast de invulling van de maximumprijs, de werking van het pooling-mechanisme en eventueel subsidies, ook de werking van de verliescompensatie van belang.

153. **Vraag 25:** Wat is uw mening over de hoogte van de WACC, zoals vastgesteld door Oxera?

Antwoord: Zie onze antwoorden op de voorgaande paar vragen. Gezien de daarbij genoemde punten en alle aanwezige mitigerende maatregelen, lijkt het ons onwaarschijnlijk dat de definitieve WACC aan de bovenkant van de bandbreedte komt te liggen.

- **Definities**

- *Redelijke Prijs: de definitie begint ten onrechte met “Het op de jaarafrekening aangegeven ... te betalen bedrag ...”. Hetgeen de verbruiker daadwerkelijk moet betalen is namelijk (hoogstens) het minimum van de redelijke prijs en de maximumprijs (= werkelijke prijs)*
- *Waarom wordt in de definities onderscheid gemaakt tussen een blokverwarmingsnet en een stadsverwarmingsnet? In de beleidsregels speelt dit onderscheid (zoals hier gedefinieerd) namelijk geen enkele rol.*
- *Warmtewet: er wordt nog gesproken over een “voorstel van wet”; nu de warmtewet is aangenomen lijkt ons dat wat achterhaald.*

- **Bijlage 1 Overzicht consultatievragen**

-

- **Bijlage 2 De conceptbeleidsregels**

We nemen aan dat de conceptbeleidsregels geheel in lijn zijn met het consultatiedocument. Vanzelfsprekend gelden hierbij al onze voorgaande (en navolgende) opmerkingen.

- **Bijlage 3 Formules**

Allereerst willen we erop wijzen dat diverse van onze opmerkingen bij de conceptbeleidsregels ook impact kunnen hebben op de formules; dit hebben we niet nader uitgewerkt.

*Verder t.a.v. de formule van de **Maximumprijs**:*

- *In de formule dient het is-gelijk-teken (=) te worden vervangen door een kleiner-of-gelijk-aan-teken (\leq). De leverancier mag natuurlijk altijd een lager bedrag in rekening brengen.*
- *Verder lijkt het ons praktischer c.q. transparanter om voor het LOD en het LAD aparte maximumprijzen vast te stellen. Indien toch vast wordt gehouden aan één maximumprijs (met waarschijnlijk ook een vast en variabel deel) kan de situatie ontstaan dat de ene verbruiker (met een laag verbruik) de maximumprijs betaalt en de andere verbruiker (met een hoog verbruik) binnen hetzelfde net de redelijke prijs. Dat moet dan inderdaad maar zo zijn; een vorm van uitmiddeling over alle verbruikers (“micro-pooling”) van dat specifieke warmtenet lijkt ons niet aan de orde.*

- **Rapport CE Delft - Warmtenetten in Nederland**

*In dit rapport wordt veelvuldig gesproken over het “**NMDA**-tariefadvies van EnergieNed” en staat bijvoorbeeld op blz. 11 “Dit advies is gebaseerd op het Niet Meer Dan Anders principe (NMDA)”. Mogelijk is/was het wel de intentie van EnergieNed dat het tariefadvies voldoet aan het NMDA-principe; het is echter op zijn minst zeer twijfelachtig of dit daadwerkelijk het geval is. Onder meer de Algemene Rekenkamer heeft hier onderzoek naar gedaan en kwam daarbij (in 2007) onder andere tot de conclusie dat:*

- *het tariefadvies en de totstandkoming hiervan onvoldoende transparant en onvoldoende betrouwbaar zijn, en*
- *het NMDA-principe in elk geval niet opgaat voor bewoners van nieuwbouwwoningen.*

- - - - -

